

[Hans Nielsen.]

ning. Adgangen hertil vil man holde aaben, man vil ikke have den lukket, man vil ikke have det undersøgt; den ærede Ordfører modsætter sig bestemt, at en saadan Undersøgelse finder Sted. Nu tror jeg, at alle disse Anklager i alt væsentligt er ganske urimelige og uretfærdige. Det er min Overbevisning, at man, hvis man vilde gaa fra det ene Smedehjem til det andet Murerhjem og det tredje Kæretmagerhjem ude paa Landet her i Danmark, vil finde mange Haandværkere, som er dygtige i deres Fag, og som har faaet en god Uddannelse, baade i Læretiden og senere, mange af dem paa Teknologisk Institut og i tekniske Aftenskoler, og som sidder og driver et pænt Haandværk og udfører et godt Arbejde, men kun tjener et meget sparsomt Udkomme. Det er Sandheden om den danske Haandværker. Men hvorfor i al Verden saa blive ved med at forfølge dem paa denne Maade? Man bliver ved med at vende tilbage til, hvad man skal betale for at faa en Hest skoet. Man taler om, at man i Krigens Tid maatte betale 10—12 Kr. for at faa en Hest skoet. Ja, Verdens Løn er Utak. I Krigens Tid fik Bønderne en 2 000—3 000 Kr. for den Hest, som før Krigen kostede en 400—500 Kr. Alligevel klagede Bonden over, at Betalingen for at faa en Hest beslaaet steg fra 5 til 10 Kr. Ja, de sølle 5 Kr., man maatte betale mere for at faa Hesten beslaaet, de var det alt overskyggende; men at man fik 2 000—3 000 Kr. mere for Hesten, det talte man slet ikke om. Jeg tror, at den danske Landsbyhaandværker af i Dag er et stort Gode for vort Land og vort Folk. De fleste af dem er i alle Henseender gode Udøvere af deres Haandværk, de fortjener ikke at være Genstand for den fortsatte Forfølgelse, der her finder Sted, og i alle Tilfælde skylder man dem, naar man bliver ved at gentage sine Beskyldninger; at man lader Forholdet undersøge og faar det konstateret, om det er Løgn eller Sandhed, hvad man paa denne Maade udspreder. Og derfor bebrejder jeg den ærede Ordfører, at han afviste vore Forespørgsler vedrørende dette Emne.

„Berlingske Tidende“ har med stor Berettigelse i en Artikel for nylig sagt om hele dette Spørgsmaal, at det var en Menneskejagt paa Smedene her i Landet, og advaret det konservative Parti imod at gaa med til denne Jagt paa Smedene. Denne Advarsel fra „Berlingske Tidende“ har dog ikke haft noget Resultat, saa vidt jeg kan se, de Konservative deltager i Dag sammen med det ærede Medlem Hr. Tvede-

gaard og det ærede Medlem Hr. Pinstrup i denne Jagt paa Smedene. Vi Socialdemokrater fralægger os imidlertid al Andel i denne Forfølgelse og protesterer imod den, og vi vil hævde, at hele den Agitation, der drives fra den Side, ikke indeholder det fjerneste, der begrundet Vedtagelsen af det Forslag, der her foreligger, specielt ikke Forslagets § 1. Paa det sidste Landbomøde her i København blev man da ogsaa noget betænkelig ved alene at skyde paa Smedene, og det ærede Medlem Hr. Tvedegaard og en anden Taler, hvis Navn jeg ikke i Øjeblikket husker, udvidede da Angrebet til ogsaa at gælde Læger, Dyr læger, Sagførere og flere andre, idet de angreb disse Mennesker for deres store Honorarer. Det kan vist være meget rigtigt af de Herrer at føre Angrebet der over, de har sikkert der bedre Grund under Fødderne, end saa længe de holder sig til Haandværkerne. Men er der nogen, der tror, at denne Lov vil have nogen som helst Indflydelse paa Sagførernes Salær her i Landet? Sagførerne vil sikkert ikke tage det fjerneste Hensyn til denne Lov og behøver det heller ikke; den vil slet ikke komme til at berøre dem, derom kan man være ganske overbevist.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har kaldt det foreliggende Lovforslag for et godt Venstreforslag, det vil jeg gerne fremhæve, førend jeg gaar over til at tale om selve Ændringsforslagene; det har jo sin Interesse for den konservative Ordfører at mindes denne Udtalelse om, at det er et særlig godt Venstreforslag, der her foreligger. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har i øvrigt givet en klar og sandfærdig Forklaring paa, hvad Forslagets Hensigt er, idet han har udtalt, at Forslagets Hensigt er at hindre, at Organisationer og Fagforeninger trænger frem ude paa Landet — „vi vil ikke have noget Organisations-tyranni derude“. Det vil altsaa sige, at Arbejderne skal berøves deres Foreningsret, de skal staa alene overfor den rige Mand og skal nøjes med den Løn, deres Arbejdsgiver vil betale. Dette skal jeg komme nærmere ind paa ved Forslagets tredie Behandling og lader det derfor ligge i Dag, idet jeg gaar over til en Omtale af de stillede Ændringsforslag.

Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa med Hensyn til disse Ændringsforslag, som er vel egnet til at undre det høje Ting, at Kærnen deri eller rettere egentlig det eneste, der sker ved dem, er, at man ændrer Ordet „utilbørligt“ til „paa uberettiget Maade“. Jeg hørte nok, at den ærede Ordfører gav en Forklaring her; i Udvalget har